

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลชัย รัตนสกาวงศ์ . ความยินยอมในกฎหมายอาญา . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี . ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2523.
- _____ . สัมมนากฎหมายอาญา (ชั้นปริญญาโท) . พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์นิติธรรม พุทธกิจายน 2538.
- กรองเกียรติ คมสัน . ปกป้องกฎหมายนานาประเทศ . บทบัญญัติ เล่มที่ 44 ตอนที่ 3 (กันยายน 2531) : 120-121.
- กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข . รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์ . ฉบับปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 4 สิงหาคม , 2536.
- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ . ulla-วิชันา มาตรการทางกฎหมายกับปัญหาทำแท้ง , วารสารนิติศาสตร์ . ปีที่ 3 (กันยายน 2537) : 627-628 .
- กุลพล พลวัน . ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่มีโทษทางอาญาในประเทศไทย . เอกสารประกอบการสัมมนาเสนอสถาบันนโยบายศึกษา สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย วันที่ 16 พฤษภาคม 2533 . กรุงเทพฯ . (อัดสำเนา)
- _____ . ทำอย่างไรกฎหมายจึงจะมีประสิทธิภาพ . วารสารอัยการ 2 (ตุลาคม 2522) : 103-112 .
- เกียรติจิกร วัจนะสวัสดิ์ . คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1 . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , มิถุนายน , 2531.
- คณิต ณ นคร . กฎหมายอาญาภาคความผิด . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 4 , 2535.
- จิตติ ดิงศภัทย์ . คำอธิบายกฎหมายอาญา กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงทอง , 2521.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ชวน หลีกภัย . มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ . วารสาร
กฎหมาย ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2532)
- บุญส่ง เผ่าทรง . ปัญหาหญิงโสเภณีในประเทศไทย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโททางรัฐศาสตร์
ภาค 2 ลักษณะวิชาอาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ , 2504.
- ประพันธ์ ภาณุภาค . โรคเอดส์กับตัวท่าน ปี 2536 . กรุงเทพมหานคร : โครงการโรคเอดส์สภา
กษัตริย์ไทยและคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2536.
- ประเสริฐ ทองเจริญ . เอดส์ กลุ่มอาการ ภูมิคุ้มกันวันเสื่อม . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
อักษรสมัย , 2531.
- ณรงค์ ใจหาญ . ความสำคัญผิดในเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจกระทำได้ . วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,
2526.
- พรชัย รัตมีแพทย์ . กฎหมายควบคุมและป้องกันโรคเอดส์ : ผลกระทบต่อนายจ้างและลูกจ้าง
ศึกษาเชิงปริมาณ . เอกสารวิจัย สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา
ชิราช .
- มิ่งขวัญ สัมภาวะผล . ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ติดเชื้อ
เอดส์ใน กรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2534.
- มูลนิธิจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ . เอกสาร
ประกอบการสัมมนา ณ ห้องประชุมสารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย วันที่ 28 เมษายน 2532 .
- ยงยุทธ สารสมบัติ . ข้อจำกัดบางประการของกฎหมายเพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ .
บทบัญญัติ เล่มที่ 46 ตอน 1 (มีนาคม 2533) : 136 .

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์ . การยกเลิกกฎหมายทำแท้ง : ข้อเสนอสนับสนุนและข้อคัดค้าน . วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2521) : 390-408.

วราพจน์ วิศรุตพิชญ์ . การควบคุมการใช้ดุลพินิจทางปกครองโดยองค์กรตุลาการ . เอกสารในโอกาสครบรอบ 60 ปี ดร. ปรีดี เกษมทรัพย์ , 2530
 _____ สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์วิญญูชน สิงหาคม 2538.

วรศักดิ์ มหัทธโนบล และชอุทิศ มีสิทธิ์ . เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับโสเภณี วันที่ 24-25 ธันวาคม 2525 . กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525.

วิจURY อึ้งประพันธ์ นายแพทย์ . เอดส์กับมาตรการทางกฎหมาย . วารสารโรคเอดส์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 2532 : 41-42.
 _____ การทำแท้งในหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอดส์ . สารศิริราช ปีที่ 43 ฉบับที่ 6 (มิถุนายน 2534) : 426.
 _____ แพทย์กับความลับของผู้ป่วย . หนังสือนิตย 3 (มีนาคม 2530) : 191.
 _____ นิติเวชสาธก ฉบับกฎหมายอาญากับการแพทย์ยุคไฮเทค . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน , 2533.
 _____ รวมบทความทางวิชาการในโอกาสเกษียณอายุราชการ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน , 2526.

วิชณู เครื่องาม . มาตรการทางด้านกฎหมายในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ : ศึกษาจากประสบการณ์ของสหรัฐอเมริกา . บทบัญญัติ เล่มที่ 45 ตอน 4 (ธันวาคม 2532)
 _____ นิติปรัชญา . เอกสารประกอบการบรรยายวิชานิติปรัชญา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 22 ธันวาคม 2529. (อัดสำเนา)

สมลักษณ์ ริมพะสุต . สิทธิมนุษยชนและผู้ติดเชื้อเอดส์ : ศึกษาเฉพาะกรณีประเทศไทย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2535.

สถาพร มนัสสติติย์ . ถาม-ตอบ ปัญหาโรคเอดส์ ฉบับปรับปรุง . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
อักษรสมัย , พิมพ์ครั้งที่ 2 , 2535.

สทชน รัตนไพจิตร . วัตถุประสงค์ของการลงโทษ : ศึกษาเฉพาะประเทศไทยสมัยใช้กฎหมาย
ลักษณะอาญาและประมวลกฎหมายอาญา . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2527.

ทฤษฎีการลงโทษ : การนิติบัญญัติ . วารสารนิติศาสตร์ 12 (กรกฎาคม 2524)
: 79-80.

สีหนาท ประยูรรัตน์ พันตำรวจตรี . มาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ใน
ส่วนที่เกี่ยวกับผู้กระทำความผิดประเวณี . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.

สุกัญญา โชคไพบุลย์กิจ . โรคเอดส์ในบุคลากรทางการแพทย์ . วารสารโรคเอดส์ (เมษายน
2534) : 99-105.

สุธีรา ชุนตระกูล . การเผชิญอันตรายของโรคเอดส์ในผู้ติดเชื้อ HIV . คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล . (อัดสำเนา)

สุดารัตน์ ศุภพิพัฒน์ และคณะ . การแสวงหาประโยชน์จากสตรีไทยกับปัญหาสิทธิมนุษยชน .
กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และ
สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2527.

สุพร เกิดสว่าง . การติดเชื้อเอดส์ในหญิงวัยเจริญพันธุ์ . เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ
เรื่อง โรคเอดส์แห่งชาติ ครั้งที่ 1 กระทรวงสาธารณสุข 2534 .

แสง บุญเฉลิมวิภาส . เหตุทำแท้งโดยไม่ผิดกฎหมาย : ปัญหาและแนวทางแก้ไข . วารสาร
นิติศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2532) : 68-77.

สัจชัย สัจจวานิช . คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง , กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร พิมพ์ , 2528 .

หยุด แสงอุทัย . คำสอนชั้นปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ กฎหมายอาญา ภาค 2-3 , กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2523 .

อมร จันทรสมบูรณ์ . LAW ENFORCEMENT : มิติที่ 3 ของกฎหมาย . วารสารกฎหมายปก
ครอง 1 (เมษายน 2525) : 117-118 .

อรทัย ตัดเทพประศาสน์ . ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายในการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับเครื่อง
หมายการค้า . วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตคดี คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2529.

อารี รุ่งพรทวีรัตน์ . การบังคับใช้กฎหมายอาญาโดยกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย .
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตคดี คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,
2526.

อุทิศ สุภาพ . มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า . วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิตคดี คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2533.

อุททิศ แสนโกถิก . วัตถุประสงค์ของการลงโทษ . บทบัณฑิตย เล่มที่ 27 ตอนที่ 2 (มิถุนายน
2514) : 272.

_____ . คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา , กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2518 .

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 13 มกราคม 2535 , 22 มกราคม 2537.

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 14 กันยายน 2532 , 18 มีนาคม 2533 , 8 มิถุนายน 2533

26 มกราคม 2534.

หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 22 มิถุนายน 2537

ประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522

พระราชบัญญัติปราคการค้าประเวณี พ.ศ.2503

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2538

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

Cambell ,H. Black's Law Dictionary 4ed , St. Paul Minn : West Publishing ,1968.

Cowins .E.S. The Constitution : What It Means Today . New Jersey : Princeton University Press , 1973 .

Deborah Jones Merritt . Communicable Disease and Constitutional Law : Cotrolling AIDS . New York University Law Review 61 (November 1986) : 739-799.

James R. Bruner . AIDS and Elisa Preemption: The Double Treat . Duke Law Journal 41 (April 1992) : 1115-1156.

Kathleen M. Sullivan and Martha A . Field. AIDS and The Coercive Power of The State . Harvard Civil Right Civil Liberties Law Review. 23 (1988) : 139-197.

Mary Edmondson . Public Health : Private Rights and Public Health : Oklahoma AIDS Legislation and Guidelines for Policy . Oklahoma Law Review . Vol.45 (1992) : 549-587.

Ronald Elsberry . AIDS Quarantine in England and the United States . Hastings Int'l and Comparative Law Review , Vol.10 (Fall 1986) : 113-157.

Stephen M. Salzberg . The Japanese Response to AIDS . Boston University International Law Journal , Vol.9 (1991) : 243 .

Susan McGuigan . The AIDS Dilemma : Public Health v. Criminal Law . Law & inequality Vol.4 (October 1986) : 545-577.

World Health Organization . Tabular Information on Legal Instruments Dealing with HIV infection and AIDS . Geneva , May 1991.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามผู้ป่วยโรคเอดส์ที่ใช้ในการเฝ้าระวังโรค*

ผู้ป่วยเอดส์ตามนิยามใหม่ กระทรวงสาธารณสุขได้เริ่มใช้ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2536 แบ่งเป็น 3 ประเภท โดยทุกประเภทจะต้องพบการติดเชื้อ HIV ด้วยวิธีการตรวจทางห้องปฏิบัติการ สำหรับผู้ป่วยที่พบการติดเชื้อ HIV และมีอาการบางประการแต่ไม่เข้าเงื่อนไขของประเภทที่ 1-3 นั้น จะเรียกเพียงว่าเป็นผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ปรากฏอาการ (Symptomatic HIV patient)

ประเภทที่ 1

ผู้ป่วยเอดส์ที่มีอาการซึ่งบ่งของภูมิคุ้มกันเสื่อม
(AIDS or Severe HIV Disease)

หลักเกณฑ์ในการวินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นเอดส์หรือไม่ นั้น จะต้องตรวจพบว่า การติดเชื้อ HIV ของผู้ป่วยร่วมกับการพบโรคที่บ่งว่ามีภูมิคุ้มกันเสื่อม (indicative diseases) อย่างน้อยโรคใดโรคหนึ่งใน 25 โรค ดังต่อไปนี้

1. Candidiasis ของหลอดลม หลอดอาหาร (trachea , bronchi) หรือปอด
วินิจฉัยโดย
  1. การส่องกล้องตรวจ (endoscopy) หรือ
  2. ผ่าศพตรวจ หรือ
  3. ตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology) ดูชิ้นเนื้อที่ได้มาจากบริเวณที่เป็น โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยจากการเพาะเชื้อ
 กรณี candidiasis ของหลอดอาหาร หากไม่สามารถตรวจวินิจฉัยด้วยวิธีจำเพาะดังกล่าวได้ ก็อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้นต่อไปนี้ คือ
  - ก. มีอาการเจ็บบริเวณที่หน้าอกเมื่อกินอาหาร (retrosternal pain on swallowing) ร่วมกับ
  - ข. มีการติดเชื้อราในช่องปาก (oral candidiasis) โดยการตรวจดูลักษณะของ patches หรือ โดยตรวจพบทางกล้องจุลทรรศน์
2. Invasive cervical cancer
วินิจฉัยโดย การทำ biopsy

* ที่มา:- รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์ นิยามผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อที่มีอาการที่ใช้ในการเฝ้าระวังโรค กองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ฉบับแก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 4

3. Coccidioidomycosis ชนิดแพร่กระจาย ของอวัยวะต่างๆ นอกเหนือจากปอดหรือต่อมน้ำเหลืองที่คอหรือขั้วปอด

วินิจฉัยโดย

ก. การตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น หรือ

ข. การเพาะเชื้อ หรือ

ค. ตรวจพบแอนติเจนในตัวอย่างที่ได้มาจากบริเวณที่เป็น หรือ จากของเหลวที่ได้จากบริเวณที่เป็น

4. Cryptococcosis

วินิจฉัยโดย

ก. การตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น หรือ

ข. การเพาะเชื้อ หรือ

ค. ตรวจพบแอนติเจนในตัวอย่างที่ได้มาจากบริเวณที่เป็น หรือ จากของเหลวที่ได้จากบริเวณที่เป็น

5. Cryptosporidiosis และมีอุจจาระร่วง นานมากกว่า 1 เดือน

วินิจฉัยโดย การตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

6. โรคติดเชื้อ Cytomegalovirus ของอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งนอกเหนือจาก ตับ ม้าม และต่อมน้ำเหลือง ในผู้ป่วยเด็กอายุมากกว่า 1 เดือน

วินิจฉัยโดยการตรวจพบเชื้อในอุจจาระด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology) ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

7. โรคติดเชื้อ Cytomegalovirus ของอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งนอกเหนือจาก ตับ ม้าม และต่อมน้ำเหลือง ในผู้ป่วยอายุมากกว่า 1 เดือน

วินิจฉัยโดย การตรวจดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น ในกรณี Cytomegalo virus retinitis อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้นโดย

ตรวจพบลักษณะเฉพาะของการติดเชื้อ Cytomegalovirus ในจอตาโดยวิธีตรวจด้วยกล้อง

ophthalmoscope หลายๆ ครั้ง และในรายที่การติดเชื้อผ่านระยะเฉียบพลันไป จะพบแผลบนจอตาพร้อมกับ

retinal pigment epithelial mottling

8. HIV encephalopathy เรียก HIV dementia , AIDS dementia หรือ subacute encephalitis จากเชื้อ HIV

วินิจฉัยโดย อาการทางคลินิกที่ตรวจพบ disabling cognitive หรือมี motor dysfunction ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพหรือกิจวัตรประจำวันได้ หรือ ถ้าเป็นเด็กก็จะมีความผิดปกติในพัฒนาการที่สำคัญในช่วงอายุต่างๆ โดยที่ตรวจทางน้ำไขสันหลังหรือตรวจทางสมองอื่นๆ หรือตรวจศพไม่พบโรคที่จะเป็นสาเหตุดังกล่าวได้นอกจากการติดเชื้อ HIV

9. ติดเชื้อเริม (Herpes simplex) ชนิดแผลเรื้อรังหรือเยื่อเมือกนานมากกว่า 1 เดือน หรือ ชนิดแพร่กระจายของผิวหนัง ทั้งตัวหรืออวัยวะในผู้ป่วยอายุเกินกว่า 1 เดือน เช่น

วินิจฉัยโดย

ก. การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น หรือ

ข. การเพาะเชื้อ หรือ

ค. ตรวจพบแอนติเจนในตัวอย่างที่ได้มาจากบริเวณที่เป็น หรือ จากของเหลวที่ได้จากบริเวณที่เป็น

10. Histoplasmosis ชนิดแพร่กระจายของอวัยวะต่างๆ

วินิจฉัยโดย

ก. การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น หรือ

ข. การเพาะเชื้อ หรือ

ค. ตรวจพบแอนติเจนในตัวอย่างที่ได้มาจากบริเวณที่เป็น หรือ จากของเหลวที่ได้จากบริเวณที่เป็น

11. Isosporiasis และมีอาการอุจจาระร่วง นานมากกว่า 1 เดือน

วินิจฉัยโดยการตรวจพบเชื้อในอุจจาระด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology) ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

12. Kaposi's sarcoma ในผู้ป่วยทุกกลุ่มอายุ

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology) ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

กรณีที่วินิจฉัยด้วยวิธีจำเพาะดังกล่าวไม่ได้ ก็อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้นโดยตรวจพบลักษณะเฉพาะของมะเร็งชนิดนี้ที่ผิวหนังหรือเยื่อเมือก (mucous membrane) และได้รับการตรวจวินิจฉัยว่าเป็น Kaposi's sarcoma โดยแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญ

13. Lymphoma , Burkitt's (or equivalent term)

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

14 Lymphoma , immunoblastic (or equivalent term)

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

15. Lymphoma , primary in brain

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

16. Mycobacterium avium complex หรือ โรคติดเชื้อ M. kansasii โดยเป็นชนิดแพร่กระจาย ซึ่งลุกลามตามอวัยวะต่างๆ นอกเหนือจากปอด ผิวหนัง และต่อมน้ำเหลืองที่คอหรือข้อพับ

วินิจฉัยโดย การเพาะเชื้อ

17. Mycobacterium , other species or unidentified species, disseminated or extrapulmonary

วินิจฉัยโดย การเพาะเชื้อ

กรณีที่ไม่สามารถเพาะเชื้อได้ ก็อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้นโดยพบ Acid-fast bacilli จากการตรวจย้อมเชื้อในอุจจาระ หรือ ของเหลวจากอวัยวะต่างๆ นอกเหนือจากปอด ผิวหนัง ต่อมน้ำเหลืองที่บริเวณคอหรือข้อพับ

18. Mycobacterium tuberculosis, Pulmonary or extrapulmonary

วินิจฉัยโดย ฉายภาพรังสีปอดร่วมกับการย้อมเชื้อหรือเพาะเชื้อ

19. Pneumonia recurrent (Bacteria) โดยเป็นมากกว่า 1 ครั้งใน 1 ปี

วินิจฉัยโดย ฉายภาพรังสีปอดร่วมกับการย้อมเชื้อหรือเพาะเชื้อ

20. โรคปอดบวมจากเชื้อ Pneumocystis carinii

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)

ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

กรณีที่วินิจฉัยโดยวิธีจำเพาะดังกล่าวไม่ได้ ก็อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้น โดยตรวจพบลักษณะต่อไปนี้ร่วมกันทั้ง 3 ประการ คือ

ก. มีประวัติหอบเหนื่อยเมื่อออกกำลังกายหรือไอแห้งๆ ภายในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา

ข. ภาพเอกซเรย์ของปอดพบเป็น diffuse bilateral interstitial infiltration

ค. ไม่พบสาเหตุของโรคปอดบวมจากการติดเชื้ออื่นๆ

21. โรคติดเชื้อ *Penicillium marneffeii*

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น หรือการเพาะเชื้อ

22. Progressive multifocal leukoencephalopathy

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

23. เป็น *Salmonella septicemia* ซ้ำๆ (มากกว่า 1 ครั้งใน 1 ปี)

วินิจฉัยโดย การเพาะเชื้อขึ้นในกระแสเลือด

24. Toxoplasmosis ในสมองในผู้ป่วยเด็กอายุเกิน 1 เดือน

วินิจฉัยโดย การตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ (histology หรือ cytology)
ดูชิ้นเนื้อที่ได้จากบริเวณที่เป็น

การที่วินิจฉัยด้วยวิธีจำเพาะโดยวิธีดังกล่าวไม่ได้ก็อาจวินิจฉัยด้วยวิธีเบื้องต้น โดยตรวจพบลักษณะต่อไปนี้ ทั้ง 3 ประการคือ

ก. พบความผิดปกติเฉพาะที่ระบบประสาทที่เข้าได้กับการมีพยาธิสภาพในสมองหรือสติสัมปชัญญะเสื่อม ร่วมกับ

ข. การตรวจเนื้อสมองด้วยคอมพิวเตอร์ (CT. scan.) พบลักษณะพยาธิสภาพที่มีลักษณะเป็นก้อนหรือจุดสารทึบแสงแล้วฉายรังสี พบว่าพยาธิสภาพเป็นก้อนทึบติดสารทึบแสงเป็นวงที่ขอบก้อน ร่วมกับ

ค. ทบสนองต่อการรักษา *Toxoplasmosis* หรือ พบแอนติบอดีในเลือดหรือในน้ำไขสันหลังต่อเชื้อ *Toxoplasma*

25. Wasting syndrome (emaciation, slim disease)

วินิจฉัยโดย ผู้ป่วยมีน้ำหนักตัวลดมากกว่าร้อยละ 10 ร่วมกับอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ก. มีอาการอุจจาระร่วงเรื้อรัง (ถ่ายเหลวตั้งแต่วันละ 2 ครั้งขึ้นไป) หรือ

ข. มีไข้เรื้อรังตลอดเวลาหรือเป็นพักๆ

โดยอาการทั้งหมดต้องเป็นอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 30 วัน และไม่มีสาเหตุอื่นใด (เช่น มะเร็ง , วัณโรค , cryptosporidiosis หรือ enteritis ชนิดอื่นๆ) นอกเหนือไปจากการติดเชื้อเอชไอวี

ประเภทที่ 2

ผู้ป่วยเป็นเอชไอวีที่วินิจฉัยจากพบจำนวนเม็ดเลือดขาว CD4 ต่ำกว่า 20 เซลล์ต่อไมโครลิตร
(AIDS Diagnosed by CD4 count)

พิจารณาจากการติดเชื้อ HIV ของผู้ป่วย ประกอบกับ ตรวจพบ CD4 ต่ำกว่า 200 เซลล์ต่อ ไมโครลิตร อย่างน้อยสองครั้ง (เพื่อเป็นการยืนยันเนื่องจากการคลาดเคลื่อนของการตรวจได้ง่าย) ใน กรณีที่ไม่ปรากฏโรครีหรือกลุ่มอาการอื่นๆ หรือการวินิจฉัยโดยอาศัยโรคหรือกลุ่มอาการอื่นๆ ยังไม่แน่นอน

ประเภทที่ 3

การวินิจฉัยผู้ป่วยเป็นเอดส์ในทารกที่ติดเชื้อจากมารดา (Pediatric AIDS)

หลักเกณฑ์การวินิจฉัย สามารถทำได้โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งใน 2 กรณีดังนี้
กรณีที่ 1 การวินิจฉัยในผู้ป่วยเด็กอายุต่ำกว่า 15 เดือน

ในการวินิจฉัยทารกอายุต่ำกว่า 15 เดือน ซึ่งคลอดจากมารดาติดเชื้อ HIV โดยผู้ป่วย ต้องไม่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องจากสาเหตุอื่นๆ รวมทั้งภาวะทุพโภชนาการที่รุนแรง ผู้ป่วยจะถูกวินิจฉัย ว่าเป็นโรคเอดส์ ถ้าตรวจพบ Major signs และ Minor signs อย่างน้อย 2 ข้อ

Major signs

1. Weight loss or failure to thrive with or without delay development

วินิจฉัยโดย น้ำหนักลดมากกว่าร้อยละ 10 หรือเลี้ยงไม่โต หรือมีภาวะขาดอาหารมากกว่าหรือเท่ากับระดับสอง อาจมีหรือไม่มีภาวะผิดปกติทางพัฒนาการ

2. chronic or recurrent diarrhoea more than 1 month

ผู้ป่วยมีประวัติถ่ายเหลว 2 ครั้งขึ้นไปต่อวัน เรื้อรังหรือเป็นๆ หายๆ นานมากกว่า 1 เดือน

3. chronic or recurrent fever more than 1 month

ผู้ป่วยมีประวัติไข้เรื้อรังหรือเป็นๆ หายๆ นานมากกว่า 1 เดือน อาการแสดงนี้ในบาง รายจะปรากฏชัดเจนขึ้นเมื่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยกำหนดค่านิยมของไข้คือ อุณหภูมิ ร่างกายมากกว่าหรือเท่ากับ 37.5 องศาเซลเซียส

4. persistent or severe or recurrent lower respiratory tract infection

ผู้ป่วยมีปัญหาการติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนล่างที่รุนแรงมาก หรือมีอาการต่อเนื่องกัน ร่วมกับภาพรังสีปอดแสดงลักษณะ bilateral reticulonodular interstitial pulmonary infiltration ติดต่อกันตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไปโดยที่ไม่พบเชื้ออื่นใดและไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ หรือมีอาการเกิดขึ้นซ้ำๆ ในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปใน 1 ปี หลังจากรักษาหายในครั้ง ก่อน

Minor signs

1. Generalized lymphadenopathy or hepatosplenomegaly

ต่อมน้ำเหลืองนอกเหนือบริเวณขาหนีบโตมากกว่า 1 เซนติเมตร ต่อมน้ำเหลืองบริเวณ
ข้อศอกโต (ไม่กำหนดขนาด) ต่อมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบโตมากกว่า 1.5 เซนติเมตร เมื่อรวมกันแล้วมาก
กว่าหรือเท่ากับ 2 ตำแหน่งขึ้นไป (ถ้าเป็น 2 ข้างในตำแหน่งเหมือนกันให้นับเป็น 1 ตำแหน่ง) หรือคลำได้
ตับและหรือม้ามบริเวณต่ำกว่าชายโครงขวาโตมากกว่า 2 เซนติเมตร

2. Oral thrush

ตรวจพบการติดเชื้อ candida albican ในเยื่อปาก

3. Repeated common infections

มีการติดเชื้อที่ไม่รุนแรงซ้ำๆ หลายครั้ง เช่น พูซันกลางอักเสบ คออักเสบ

4. Chronic cough

มีอาการไอเรื้อรังติดต่อกันนานมากกว่า 1 เดือน ซึ่งไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยา
ปฏิชีวนะ (กรณีเลือก Major sign ข้อ 4 ไม่สามารถใช้อาการนี้เป็น Minor sign)

5. Generalized dermatitis

มีผื่นที่ผิวหนังทั้งตัว ลักษณะผื่นแดงอักเสบคล้ายผื่นแพ้เรื้อรัง

6. Confirmed maternal or children HIV infection

มีผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการยืนยันการติดเชื้อ HIV ในมารดาขณะตั้งครรภ์ หรือ
ก่อนคลอดหรือยืนยันการติดเชื้อ HIV ในเด็กหรือตรวจพบแอนติบอดีในเด็ก

กรณีที่ 2 การวินิจฉัยในผู้ป่วยเด็กเสียชีวิตขณะอายุน้อยกว่า 15 เดือน

ผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการยืนยันว่าติดเชื้อ HIV ในมารดาขณะตั้งครรภ์หรือก่อนคลอดหรือ
ตรวจพบ HIV แอนติบอดี ซึ่งเสียชีวิตก่อนอายุ 15 เดือน จะวินิจฉัยว่ามีอาการโรคเอดส์เมื่อตรวจพบ 1
Major sign และ 1 Minor sign ข้างต้น

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติโรคเอดส์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรคเอดส์

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยโรคเอดส์

เหตุผล

โดยที่โรคเอดส์ได้แพร่ระบาดอย่างกว้างขวางในประเทศไทยและทั่วโลก และการระบาดของโรคเอดส์มีลักษณะแตกต่างจากโรคติดต่ออื่นๆ เป็นเหตุให้ไม่สามารถนำมาตราการป้องกันและควบคุมโรคตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมาใช้บังคับได้ จึงต้องออกพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา :- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ

โรคเอดส์

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยโรคเอดส์

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรคเอดส์ พ.ศ. ...."

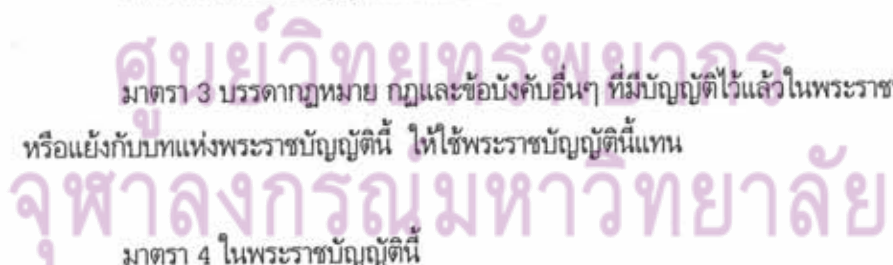
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "โรคเอดส์" หมายความว่า โรคอันเกิดจากไวรัสชื่อ ฮิวแมน อิมมิวโนเดเฟฟิเซียนซี (

Human Immunodeficiency Virus)

- (2) "การตรวจโรค" หมายความว่า การตรวจโรคเอดส์ ตามกรรมวิธีของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และให้หมายความรวมถึงการเจาะเลือดเพื่อตรวจโรคเอดส์หรือการกระทำอื่นใดเพื่อตรวจโรคเอดส์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (3) "ผู้ติดเชื้อ" หมายความว่า ผู้ที่มีผลการตรวจโรคยืนยันได้ว่า ติดเชื้อโรคเอดส์และผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ติดเชื้อโรคเอดส์
- (4) "ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ" หมายความว่า ผู้ที่มีผลการตรวจโรคอันมีเหตุเป็นที่สงสัยว่าติดเชื้อโรคเอดส์ และผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อโรคเอดส์
- (5) "กลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์" หมายความว่า กลุ่มบุคคลที่มีโอกาสติดเชื้อเอดส์มากกว่าบุคคลทั่วไปเนื่องจากมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์
- (6) "สถานพยาบาล" หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และให้หมายความรวมถึงสถานพยาบาลของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นใดของรัฐและสภากาชาดไทย
- (7) "สถานพยาบาลเฉพาะ" หมายความว่า สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นสถานพยาบาลเพื่อตรวจและบำบัดรักษาโรคเอดส์
- (8) "สถานสงเคราะห์พิเศษ" หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นสถานบำบัด รักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดเชื้อ
- (9) "เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ตรวจตราดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายรวมถึงเจ้าพนักงานอื่นที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวด้วย
- (10) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (11) "คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมและป้องกันโรคเอดส์
- (12) "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อมอบหมาย
- (13) "ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจ แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (14) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กบออกกฎกระทรวง ออกประกาศ หรือกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

- (1) สถานพยาบาลเฉพาะ
- (2) สถานสงเคราะห์พิเศษ
- (3) ลักษณะของอาชีพที่ห้ามประกอบการ ตามมาตรา 31(3)
- (4) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปิดเผยข้อมูลของผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อตามมาตรา 32 วรรคสอง
- (5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดูแล บำบัดรักษา การควบคุมและป้องกันการแพร่เชื้อโรคในสถานพยาบาล สถานพยาบาลเฉพาะ และสถานสงเคราะห์พิเศษ ตามมาตรา 35
- (6) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้หรือรับเลือด น้ำเหลือง หรือของเหลวอื่นใด ๆ อสุจิ เนื้อเยื่อหรืออวัยวะอื่นใดตามมาตรา 36
- (7) หลักเกณฑ์การป้องกันโรคเอดส์ของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือสถานประกอบกิจการที่อาจเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคเอดส์ ตามมาตรา 37

หมวดที่ 1

คณะกรรมการการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกรุงเทพมหานครและผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นกรรมการโดยตำแหน่งกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เพื่อดำรงตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 9 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้น
จากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือบุคคลเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่

ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรง
คุณวุฒิอื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ
ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมี
วาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ
กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 10 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการครบประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรม
การทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้
ขาด

มาตรา 11 ให้คณะกรรมกรมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คำแนะนำ หรือความเห็นต่อรัฐมนตรีในด้านนโยบาย และมาตรการในการป้องกัน
และควบคุมโรคเอดส์
- (2) เสนอแผนงานหรือโครงการควบคุม ป้องกัน และบำบัดรักษาโรคเอดส์ต่อรัฐมนตรี

(3) ประเมินสภาพการแพร่เชื้อของโรคเอดส์

(4) ประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการควบคุม ป้องกันและบำบัดรักษาโรคเอดส์

(5) ให้คำแนะนำและความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติการ แผนงานหรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ป้องกันและบำบัดรักษาโรคเอดส์

(6) ให้คำแนะนำและความเห็นต่อรัฐมนตรี ในการออกประกาศตาม

มาตรา 6

(7) กำหนดระเบียบการรับเงิน จ่ายเงิน เก็บรักษาเงินตามมาตรา 20 และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ตามมาตรา 21 ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(8) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(9) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 12 แผนงานหรือโครงการควบคุม ป้องกัน และบำบัดรักษาโรคเอดส์ ตามมาตรา 11(2) อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังนี้

(1) แผนงานหรือโครงการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ต่อ

ประชาชน

(2) แผนงานหรือโครงการควบคุม ป้องกัน และบำบัดรักษาโรคเอดส์และหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งในราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการมีส่วนร่วมของเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

(3) ประเมินผลการดำเนินงานประมณฑของแต่ละแผนงานหรือโครงการ

(4) วิธีปฏิบัติราชการตามแผนงาน หรือโครงการอันจำเป็นเพื่อการประสานงานใน

ระหว่างส่วนราชการ

มาตรา 13 ให้รัฐมนตรีเสนอแผนงานหรือโครงการควบคุม ป้องกันและบำบัดรักษาโรคเอดส์ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

มาตรา 14 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายและให้นำความในมาตรา 10 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 15 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ มีอำนาจสอบถามความเห็นหรือข้อมูล ตลอดจนแจ้งเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากส่วนราชการต่างๆ

และให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบพิจารณา

หมวด 2

กองทุนต่อต้านโรคเอดส์

มาตรา 16 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกระทรวงสาธารณสุข เรียกว่า "กองทุนต่อต้านโรคเอดส์" เพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับโรคเอดส์ การควบคุม ป้องกันโรค และมาตรการฟื้นฟูสภาพและบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อ

(2) เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่ประชาชน

(3) ตรวจ บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อ หรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อที่มี

ฐานะยากจน

(4) ช่วยเหลือหรือส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้ติดเชื้อ หรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ

(5) จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่อการป้องกัน ควบคุมและบำบัดรักษาโรคเอดส์

(6) กระทำการอื่นที่จำเป็นเพื่อการป้องกันควบคุมโรคเอดส์

(7) เป็นค่าตอบแทนพิเศษสำหรับเจ้าหน้าที่สถานพยาบาลของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนถิ่น หน่วยงานอื่นใดของรัฐ และสมาชิกชาติไทย ที่รับผิดชอบในการตรวจโรค บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ

มาตรา 17 กองทุนต่อต้านโรคเอดส์ ประกอบด้วย

(1) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(3) เงินอุดหนุนหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศ

(4) เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์จากกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อสนับสนุนกองทุนต่อต้าน

โรคเอดส์

(5) เงินและทรัพย์สินอื่นๆ ที่ตกเป็นของกองทุนต่อต้านโรคเอดส์

(6) ดอกผลจากเงินหรือทรัพย์สินอื่น ตาม (1) (2) (3) (4) และ (5)

มาตรา 18 เงินกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ตามมาตรา 17 ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แก่แผ่นดิน

มาตรา 19 เงินกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ให้จ่ายเฉพาะเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามประโยชน์ใน
มาตรา 16 และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกองทุนต่อต้านโรคเอดส์

การจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 16(7) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐ
มนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 20 การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 21 การจัดทามลประโยชน์ของกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 22 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอบุคลากร และ
รายงานการรับจ่ายเงินกองทุนต่อต้านโรคเอดส์ของปีงบประมาณที่แล้วมาแล้ว ซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
ได้ตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

บุคลากรและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวดที่ 3

การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์

มาตรา 23 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ แจ้งต่อเจ้า
พนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี

- (1) ในกรณีที่พบผู้ติดเชื้อเอดส์หรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อในบ้านหรือสถานที่ใด ให้เป็น
หน้าที่ของเจ้าบ้าน ผู้อยู่ในบ้าน ผู้ควบคุมดูแลสถานที่ หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล
- (2) ในกรณีผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาล
เฉพาะ ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะแล้วแต่กรณี
- (3) ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบผู้ติดเชื้อ หรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ให้
เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับแจ้งเก็บและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้
ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 24 ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังต่อไปนี้ ได้รับการตรวจโรคหรือได้รับการปฏิบัติทางการแพทย์อื่นๆ ภายในเวลาที่กำหนด

- (1) ผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรค เช่น ผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ผู้กระทำการค้าประเวณี หรือผู้มีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรืออาจแพร่โรคเอดส์ได้ง่าย
- (2) ผู้สัมผัสโรค เช่น ผู้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อ หรือบุตรที่คลอดจากมารดาซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อ
- (3) ผู้ถูกควบคุมหรือคุมขัง

มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรอันสงสัยว่า เลือด น้ำเหลือง หรือของเหลวอื่นใดที่สามารถตรวจสอบได้โดยวิธีการทางการแพทย์ที่อยู่ในความครอบครองของรัฐหรือเอกชน มีเชื้อไวรัสอันอาจทำให้เกิดโรคเอดส์ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจเลือด น้ำเหลือง หรือของเหลวนั้นได้

มาตรา 26 ให้ เจ้าพนักงานสาธารณสุขสอบถามประวัติ และข้อมูลอันจำเป็นของผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ รวมทั้งให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนและให้ความรู้ด้านการศึกษาแก่บุคคลดังกล่าว แล้วรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดีแล้วแต่กรณีทราบ เพื่อพิจารณากำหนดการใช้มาตรการป้องกัน ควบคุมและบำบัดรักษาโรคเอดส์ตามมาตรา 27 มาตรา 28 หรือมาตรา 29

มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ควบคุม และบำบัดรักษาโรคเอดส์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ให้มารับการตรวจโรค ชันสูตรทางแพทย์ บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานพยาบาลหรือสถานที่ใด ในวันและเวลาตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น ทั้งนี้ตามระยะเวลาที่เห็นสมควร
- (2) ต้องแจ้งการจากไปจากถิ่นที่อยู่เกินหนึ่งเดือน การย้ายภูมิลำเนาหรือการออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบล่วงหน้าเป็นเวลาเจ็ดวันก่อนออกเดินทาง

มาตรา 28 ในกรณีที่ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 27(1) หรือ (2) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) นำตัวบุคคลดังกล่าวมาทำการตรวจโรค ชั้นสูตรทางแพทย์ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานพยาบาลเฉพาะหรือสถานที่ใดเป็นการชั่วคราว

(2) จำกัดเขตที่อยู่หรือห้ามเข้าเขตที่กำหนด

หากบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง กระทำการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 27(1) หรือ (2) อยู่เนื่องๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควร กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 31 หรือมีพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่าจะหลบหนีไม่ยอมเข้ารับการตรวจโรค ชั้นสูตรทางแพทย์ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา 29

มาตรา 29 เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ กระทำการดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 วรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี มีอำนาจสั่งให้นำบุคคลดังกล่าวมาควบคุมไว้ในสถานสงเคราะห์พิเศษ เพื่อทำการตรวจโรค ชั้นสูตรทางแพทย์ บำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ถ้ามีเหตุสมควรอันจำเป็นจะต้องควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวไว้ในสถานสงเคราะห์พิเศษเกินกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี มีอำนาจสั่งควบคุมตัวต่อไปได้อีกครั้งละไม่เกินหกสิบวันและรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีต่อคณะกรรมการอุทธรณ์

ในกรณีผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ผู้ใด ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี มีอำนาจสั่งควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวไว้ในสถานสงเคราะห์พิเศษได้ตามระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ไม่ให้เกินหนึ่งปี นับแต่วันพ้นโทษ

มาตรา 30 ในระหว่างที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขดำเนินมาตรการตามมาตรา 27 มาตรา 28 หรือมาตรา 29 ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่แน่ชัดจากการตรวจโรคว่า ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ไม่เป็นผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้ออีกต่อไป ให้มาตรการดังกล่าวที่กำลังดำเนินอยู่เป็นอันยกเลิกไป

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) ขาย ให้ หรือกระทำการใดๆ ในลักษณะเดียวกันซึ่งเลือด น้ำเหลือง หรือของเหลวอื่นใด เนื้อเยื่อ อสุจิหรืออวัยวะของตนแก่ผู้อื่น

(2) ใช้เข็มฉีดยาหรือกระบอกฉีดยาร่วมกับบุคคลอื่น

- (3) กระทำการค้าประเวณี หรือประกอบอาชีพอื่นใดอันอาจเป็นการแพร่โรคเอดส์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (4) ให้ผู้อื่นกระทำการเจาะเลือด ฉีดยา ผ่าตัด ทำฟัน ตรวจหรือรักษาโรคอื่นใด โดยไม่แจ้งให้ผู้นั้นทราบว่า ตนเป็นผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อหรือผู้ติดเชื้อ
- (5) มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีกำบังป้องกันการแพร่เชื้อเอดส์
- (6) กระทำการสมรสโดยมิได้แจ้งเป็นหนังสือให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าตนเป็นผู้ติดเชื้อหรือเป็นผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ
- (7) กระทำการอื่นใดอันเป็นเหตุให้โรคเอดส์แพร่หลาย

มาตรา 32 ให้ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล สถานพยาบาลเฉพาะ สถานสงเคราะห์พิเศษ และส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกัน ควบคุม และบำบัดรักษาโรคเอดส์ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อโดยรัดกุม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 33 ภายใต้บังคับมาตรา 23 ข้อมูลที่จัดเก็บตามมาตรา 32 ให้ถือเป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่

- (1) เป็นการเปิดเผยข้อมูลโดยเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี คณะกรรมการหรือคณะกรรมการอุทธรณ์ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) เป็นการเปิดเผยข้อมูลในระหว่างผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ป้องกันและบำบัดรักษาโรคเอดส์
- (3) เป็นการเปิดเผยข้อมูลให้แก่คู่สมรส ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ของผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ควบคุม และบำบัดรักษาโรคเอดส์

การเปิดเผยข้อมูลตาม (1) (2) หรือ (3) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 34 ก่อนที่ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อจะพ้นจากการป้องกัน ควบคุมหรือคุมขังตามอำนาจศาล พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ให้ผู้รับผิดชอบในการควบคุมหรือคุมขังดังกล่าวแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

ก่อนที่ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ จะพ้นโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือพ้นจากสถานสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยพินัยกรรมการค้าประเวณี ให้ผู้รับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าวแจ้งให้

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อประโยชน์ในการพิจารณากำหนดการใช้มาตรการป้องกัน ควบคุมและบำบัดรักษาโรคเอดส์ตามมาตรา 27 มาตรา 28 หรือ มาตรา 29

หมวดที่ 4

มาตรการทั่วไปในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์

มาตรา 35 การป้องกันและควบคุมการแพร่เชื้อเอดส์ในสถานพยาบาล สถานพยาบาลเฉพาะ สถานสงเคราะห์พิเศษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 36 การให้หรือรับเลือด น้ำเหลือง หรือของเหลวอื่นใด อสุจิ เนื้อเยื่อหรืออวัยวะอื่นใด ไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด

มาตรา 37 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือ สถานประกอบการกิจการใด ๆ ที่อาจเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคเอดส์ ต้องจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดการแพร่เชื้อ โรคเอดส์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 38 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ หรือ สถานประกอบการกิจการใด ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 37 หลังจากได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้ว่าราชการ จังหวัดหรืออธิบดี

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี มีอำนาจดังนี้

- (1) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าว ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 37
- (2) ประกาศให้สถานบริการบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าว เป็นแหล่งเสี่ยงภัยต่อโรคเอดส์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สถานบริการบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือสถานประกอบกิจการดังกล่าว ได้รับอนุญาตให้ประกอบการตามกฎหมาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี แจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้า เพื่อให้ศาลมีคำสั่งปิด

หมวดที่ 5

สิทธิของผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ

มาตรา 39 ห้ามมิให้ผู้รับผิดชอบ หรือเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาล สถานพยาบาลเฉพาะ ปฏิเสธไม่ดูแลบำบัดรักษาผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ โดยเหตุที่เป็นผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อนั้นไม่อยู่ในสภาพที่อาจจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต

ในกรณีที่มิเหตุอันสมควรตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับผิดชอบสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะดังกล่าว รายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ได้รับการดูแลและบำบัดรักษาในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร

มาตรา 40 ผู้ติดเชื้อที่เป็นหญิงมีครรภ์มีสิทธิร้องขอต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแผนปัจจุบัน เพื่อให้ทำแท้งและเมื่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมดังกล่าวอย่างน้อยสองคนเห็นสมควรก็ให้ทำแท้งได้

ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งทำแท้งตามวรรคหนึ่ง รายงานให้ผู้รับผิดชอบสถานพยาบาลที่มีการทำแท้งนั้นทราบภายในสามวัน และให้ผู้รับผิดชอบสถานพยาบาลดังกล่าวรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 41 ห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ เว้นแต่ลักษณะงานที่ลูกจ้างผู้นั้นรับผิดชอบอยู่อาจเป็นเหตุให้แพร่เชื้อได้ ทั้งนี้หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดที่ 6

อุทธรณ์

มาตรา 42 ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ รองปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย รองอธิบดีกรมอัยการซึ่งอธิบดี

กรมอัยการมอบหมาย รองอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ซึ่งอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์มอบหมาย ผู้แทน แพทยสภาและผู้แทนสภาการพยาบาล เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย การสาธารณสุข หรือการบริหารราชการแผ่นดิน อีกไม่ น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์เลือกกรรมการ เพื่อดำรงตำแหน่งเลขานุการและอาจเลือก กรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น

มาตรา 43 ให้นำความในมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 14 มาใช้บังคับกับคณะกรรมการ อุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา 44 บุคคลตามมาตรา 45(1) มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ตามบท บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ อุทธรณ์และการอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 45 เรื่องอุทธรณ์ที่คณะกรรมการอุทธรณ์จะรับไว้พิจารณาได้ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) เป็นเรื่องและผู้ติดเชื่อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื่อ หรือคู่สมรส บิดา มารดา ผู้แทนโดย ชอบธรรมของผู้เยาว์ หรือบุตรของบุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย และ
- (2) ความเดือดร้อนหรือเสียหายตาม (1) นั้น ~~เนื่องมาจากเจ้าพนักงาน~~ สาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี กระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือขัด หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือกระทำการโดยไม่สุจริตหรือโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา 46 ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือสอบถามหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในเรื่องอุทธรณ์
- (2) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณา
- (3) มีหนังสือเรียกให้ผู้อุทธรณ์ นำพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา
- (4) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอุทธรณ์ มาให้ถ้อยคำหรือ ส่งพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

มาตรา 47 การพิจารณาอุทธรณ์ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีโอกาสชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนเองด้วย

มาตรา 48 ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการอุทธรณ์เห็นสมควรจะกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้ผู้อุทธรณ์เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัย ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากผู้อุทธรณ์หรือไม่ก็ได้

มาตรา 49 คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ต้องระบุ

- (1) ชื่อผู้ยื่นอุทธรณ์และความสัมพันธ์กับบุคคลตามมาตรา 44(1)
- (2) ข้อเท็จจริงและเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (3) เหตุผลแห่งคำวินิจฉัย

มาตรา 50 เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องใดแล้ว ให้คณะกรรมการอุทธรณ์เสนอคำวินิจฉัยต่อรัฐมนตรีภายในเจ็ดวันนับแต่ได้มีการวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา 51 เมื่อรัฐมนตรีได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์แล้ว ให้รัฐมนตรีสั่งการโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่รัฐมนตรีไม่เห็นชอบด้วยคำวินิจฉัยที่ส่งมาไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งแสดงเหตุผลแห่งการสั่งการนั้นด้วย

การวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด

หมวดที่ 7

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 52 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปภายในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาราชการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเอกสาร หรือหลักฐานใดๆ จากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 53 ในการปฏิบัติตามหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 54 ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวดที่ 8

บทกำหนดโทษ

มาตรา 55 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการอุทธรณ์ที่สั่งตามมาตรา 15 หรือมาตรา 46(4) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 56 เจ้าบ้าน ผู้อยู่ในบ้าน ผู้ควบคุมดูแลสถานที่ แพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะ หรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 57 ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือผู้ถูกควบคุมหรือคุมขังตามมาตรา 24(1) หรือ (3) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา 24 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 58 ผู้สัมผัสโรคเอดส์ตามมาตรา 24(2) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา 21 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 59 ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 60 ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา 28(2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 61 ผู้ติดเชื้อ ผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ ผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ หรือผู้สัมผัสกับผู้ที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเอดส์ผู้ใด หลบหนีจากสถานสงเคราะห์พิเศษตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 62 ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อผู้ใด กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 31(1) (2) (3) (4) (5) หรือ (7) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อผู้ใด กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 31(6) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 64 ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 35 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 65 ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 66 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา 36 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 67 เจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการหรือสถานประกอบกิจการ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 68 ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา 39 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 69 ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลเฉพาะหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 39 วรรคสอง หรือมาตรา 40 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา 70 นายจ้างผู้ใดเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ติดเชื้อหรือผู้ต้องสงสัยว่าติดเชื้อ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 41 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 71 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 72 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 73 ให้นำบรรดาฎีกากระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎีกากระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย ชนวัฒน์ รัชตการ
เกิด วันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2512
การศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต น.บ. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) พ.ศ. 2535
เข้าศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปี พ.ศ. 2535
ที่ทำงาน ส่วนสังเกตการซื้อขาย ฝ่ายห้องค้าและกำกับการซื้อขาย
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย